

MEMORIAL
General Marii Wittek

at przekazała
na transport
na Jędrzejów

na transport
na Jędrzejów
56 W-uc

AK
W-uc

++
KWIATKOWSKA Maria Wende

2 d. Tolimka

2666/USK

KWIATKOWSKA Nemié

zd. Tolimiste

2666 / WSK

I. Materiały dokumentacyjne

- I/1 – relacja właściwa k.7, s.7
- I/2 – dokumenty (sensu stricto) dot. osoby relatora —
- I/3 – inne materiały dokumentacyjne dot. osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację —

III. Inne materiały (zebrane przez „relatora”): —

- III/1 – dot. rodziny relatora —
- III/2 – dot. ogólnie okresu sprzed 1939 r. —
- III/3 – dot. ogólnie okresu okupacji (1939–1945) —
- III/4 – dot. ogólnie okresu po 1945 r. —
- III/5 – inne —

IV. Korespondencja k.3, s.3

1. 2 FAPAK

V. Wypisy ze źródeł [tzw.: „nazwiskowe karty informacyjne”] 1

VI. Fotografie —

I/1 RELACJA WKASCIWA

- Relacja W. M. Kwiatkowskiej (layout 1) p wysłane do Fundacji
8. X. 2001 r. pwr E. Krasnowolskiej. Msp. Kserokopia, k. 7, s. 1-7

Layout 1

WANDA MARIA KWIATKOWSKA - SANITARIUSZKA " ORŁOWSKA "

I. Dane ogólne

1. KWIATKOWSKA Wanda Maria, z domu Tolińska
2. Urodzona 13 września 1921 w Warszawie, zmarła 23 października 1971 r. w Warszawie, na raka, pochowana na cm.Powązkowskim (starym) kw.294. rz.2 g.4
3. Córka Feliksa Mariana i Marii Martynty z Kleiberów Tolińskich
4. Pochodziła ze środowiska patriotycznej inteligencji pracującej. Ojciec właściciel fabryki fortepianów, matka nauczycielka muzyki. Mąż Maciej Józef Kwiatkowski prawnik-ekonomista, po wojnie publicysta-historyk.
5. Ukończyła Państwowe Liceum Przyrodnicze im.Emilii Plater w Warszawie (1939), Warszawską Szkołę Pielęgniarstwa (1942), studiowała na Wydziale Lekarskim Tajnego Uniwersytetu Warszawskiego (1941-1944). Brała udział jako sanitariuszka PCK w obronie Warszawy w 1939. Od 1940 do 1944 w ZWZ/AK jako sanitariuszka oraz (od 1942) jako szkoląca patrole sanitarne. W Powstaniu Warszawskim szef sanitariatu 5 komp. 3 Baonu Panc. "Golski" AK (VI Zgrupowanie) na Kolonii Staszica. Odnaczona Krzyżem Walecznych za osobistą odwagę w uratowaniu powierzonych jej pieczy rannych, po wycofaniu się kompanii z Kolonii Staszica. Po wojnie długoletni, zasłużony pracownik służby zdrowia w przychodniach TPD i Szkolnej Służbie Zdrowia.

Informacji udzielić może: doc.dr hab.Maciej Józef Kwiatkowski, 02-563 Warszawa, ul.!

II. Okres przedwojenny do 1.IX.1939

1. Uczennica gimn.A.Wereckiej, następnie Państwowego Gimnazjum i Liceum im. Emilii Plater w Warszawie, gdzie w r.1939 uzyskała świadectwo dojrzałości - mimo dużych uzdolnień humanistycznych - kierunku przyrodniczego, gdyż miała zamiar studiować medycynę. Członek ZHP. Przeszkolenie Przynsposobienia Wojskowego Kobiet. Ukończyła kurs PCK dla sanitariuszek.

Wpłynęło dnia 8 X
Licz. 3310 USK 2001

1 wpłynęło II 2001

2/9/2

III. Okres okupacji do maja 1945 r.

1. XII.1939 r.- IV.1942 - Warszawska Szkoła Pielęgniarstwa (dorabianie dorywcze zastrzykami i zabiegami); V.1942- IX.1942 II Klinika Chirurgiczna Szpitala Dzieciątka Jezus; I.X.1942 - VII.1944 Ambulatorium przy Szpitalu Dzieciątka Jezus w Warszawie.

2. W okresie obrony Warszawy pełniła służbę na punkcie sanitarnym PCK przy ul. Wspólnej (między Poznańską a Emilii Plater) razem ze swoją koleżanką szkolną i przyjaciółką Ireną Siwicką (później Zychiewiczową)). Udzielały pomocy, a nawet grzebały poległych i zmarłych w Ogrodzie Pomologicznym (m.in. matkę Siwickiej).

Po kapitulacji Warszawy - opieka nad rannymi żołnierzami w szpitalach prowizorycznych. Pomoc w uniknięciu pójścia do niewoli i ukrywaniu się. Przygotowania do dalszej służby sanitarnej po oczekiwaniu wznowieniu walki ("im słońce wyżej - tym Sikorski bliżej"). W ten sposób wejście do konspiracji ZWZ w dawnych układach organizacyjnych sanitariatu wojskowego PCK. Pogłębienie tych kontaktów w ziązku z rozpoczęciem (w grudniu 1939 r.) nauki w Warszawskiej Szkole Pielęgniarstwa.. W konspiracji przyjęła pseudonim "Orłowska" i go nie zmieniała do końca. W okresie 1940-1943 brała udział w konspiracji wraz ze swoją przyjaciółką Ireną Siwicką, w komórce opiekującej się m.in. "cichociemnymi". (W mieszkaniu Siwickiej aklimatyzował się np. por. Antoni Zychiewicz ps. "Listek", jej późniejszy mąż, oraz jeszcze jeden "cichociemny", którego pseudonimu nie przypominam sobie). W 1943 r. W.T. "Orłowska", aby być w jednym oddziale z mężem i bratem, przeniosła się służbowo jako sanitariuszka do konspiracji 3. Baonu Panc. "Golski", pluton 150. i z nim weszła od początku roku 1944 do 5 kompanii Baonu (plutony 150,1100 i 1101) d-ca por. Jerzy Piętowski "Pług", jako szef sanitariatu i funkcję tę pełniła do 1 sierpnia 1944 r. szkoląc patrole sanitarne.

W czasie Powstania (mimo zaawansowanej ciąży) kierowała sanitariatem kompanii z m.p.d-cy kompanii, które mieściło się w jej domu rodzinnym (ul. Filtrowa 53), opatrywała rannych, organizowała nad nimi opiekę i wyżywienie, obejmując opieką rannych kompanii 5 i komp.3-ej (kpt. Zdzisław Zakrzewski "Zieliński") częściowo z 2 Batalionu Szturmowego "Odwet" (por. Juliusz Sobolewski "Roman") oraz rannych spośród ludności cywilnej.

Wpłynęło dnia 8 V
Ldz. 3310 WSK 2001

1/3

Gdy po 8 sierpnia, w związku z natarciem oddziałów RONA Kamińskiego, resztki kompanii 3 i 5 Baonu Panc. "Golski" oraz Baonu "Odwet" wycofywały się z Kolonii Staszica, nie mogąc ewakuować ciężiej rannych - "Orłowska" postanowiła pozostać na miejscu i z własnej woli roztoczyła nad opiekę nad pozostającymi rannymi grupując ich w willach po nieparzystej stronie ulicy Filtrowej. Zostało z nią na ochotnika także kilka sanitariuszek, m.in. Anna Pyżykowska (obecnie Czerni) "Pyzia". Pozostanie na Kolonii Staszica oznaczało rozstanie z mężem, pchor. "Kopańskim", oficerem broni i oficerem oświatowym 5. kompanii.

Gdy od 10 sierpnia rozpoczęto wysiedlanie Kolonii i spalono domy po parzystej stronie Filtrowej - "Orłowska" i "Pyzia" w białych fartuchach i opaskach Czerwonego Krzyża poszły do dowódcy niemieckiego oddziału, oświadczając, że opiekują się rannymi z ludności cywilnej i domagały się ^{z/}pretransportowania ich do szpitala oraz ochrony przed szalejącymi na Kolonii żołdakami RONA. Postawa odważnych kobiet, oraz gwałty, rabunki i morderstwa, które nawet wśród żołnierzy Wehrmachtu budziły odrazę, sprawiły, że niemieccy żołnierze pomogli na noszach transportować ciężiej rannych do Szpitala Dzieciątka Jezus oraz do szpitala w Szkole Pielegniarek. Ranni ci ocaleli. Jednego z nich po latach spotkałem w sanatorium. Twierdził, że nie opowiada tych epizodów, gdyż ludzie mu nie wierzą, że to Niemcy ratowali jego i innych rannych AK-owców przed RONA i przenieśli z Kolonii Staszica do szpitala Dzieciątka Jezus. Lżej rannych "Orłowska" wmieszała w ewakuowaną z Kolonii ludność cywilną. Wysiedlona z domu w związku z szaleństwami Ukraińców z RONA 19 sierpnia, "Orłowska" przetrwała na Kolonii Staszica do 23 sierpnia, w nadziei, że Kolonia zostanie odbita przez oddziały powstańcze, w których walczyli mąż i brat cioteczny Roman Terlikowski "Schiller" (oba żołnierze 3. Baonu "Golski"). Dom jej został spalony, całe uratowane mienie mieściło się w małym plecaku. Opuściła Kolonię Staszica w ostaniej grupie wypędzanej ludności w dniu 23 sierpnia razem ze swymi ciotkami - Jadwigą Terlikowską i Janiną Kleiber, (zam. Filtrowa 53. Obie zmarły po wojnie), zabierając z sobą ostatniego z rannych - Jakuba Okujiara "Kubę", rannego w stopy żołnierza bat. "Odwet". Gdy dwaj gestapowcy kazali mu wyjść z kolumny w niedwuznacznych celach, "Orłowska" oświadczyła "Er ist mit mir" i wciągnęła go z powrotem. Niemcy nie zareagowali. Okuljar ocalał żyje w

Wpłynęło dnia 8 X
Ldz 3310 WSK 2001

1/1/4

Warszawie). Ewakuowani pociągiem z Dworca Zachodniego - mimo strzałów eskorty, uciekli na stacji w Ursusie, łącznie z rannym. W dniach od 24 do 9 września - tułaczka, między Pruszkowem, Leśną Podkową i Komorowem z nocowaniem u różnych ludzi. 9. września 4-rogodzinny marsz do Pyr do rodziny Jakuba Okuljara.

Pierwszą wiadomość, że mąż żyje i został wywieziony do niewoli, otrzymała 7 października. 23 listopada wyjechała z Koluszek przez Częstochowę, Kielce do Krakowa, z Krakowa do Bochni, gdzie dotarła 24. W szpitalu w Bochni, w bardzo złych warunkach 7 grudnia urodziła synów-bliźniaków. Po ciężkim porodzie gorączkowała i ze szpitala wyszła dopiero 23 grudnia, przenosząc się do wsi Borówna. Tam spędziła zimą i wiosną, w bardzo złych warunkach, nosząc wodę ~~z~~ pod górę z potoku, pracując ciężko w gospodarstwie i na roli. Tam dotrwała do maja 1945 r.

3. 3 Batalion Pancerny "Golski", VI Zgrupowanie, d-ca batalionu kpt. Stefan Gołędzinowski "Golski", 5. komp. d-ca por. Jerzy Piętowski "Piug". W skład kompanii wchodziły plutony: 150 - d-ca ppor. Henryk Rusinowski "Huragan", pluton 1100 - d-ca ppor. Bolesław Niewiarowski "Leg" i pluton 1101 - d-ca ppor. (?) nie stawiał się na godzinę "W". Szefem patroli sanitarnych była "Orłowska". Podlegały jej 3 patrole sanitarne po 5 sanitariuszek. Na czele kompanijnych łączniczek stała patrolowa "Ewa" (nazwisko nieznane. Po wojnie w Krakowie). Zadaniem kompanii w czasie Powstania było zajęcie gmachu Województwa na rogu Filtrowej i Suchej. Nikła ilość broni, amunicji i granatów sprawiła, że oddział ruszył do natarcia, lecz szybko został odparty i rozproszony, na szczęście ze stosunkowo niewielkimi stratami. Gmach Województwa silnie obsadzony i górujący nad złożoną z jednopiętrowych domków Kolonią Staszica trzymał pod ogniem cały teren, utrudniając poruszanie i powodując znaczne straty. Od 6 sierpnia na tym terenie zaczęły działać oddziały RONA zmuszając do wycofania pozbawione broni i amunicji znajdujące się tu oddziały AK.

Przebieg służby - pkt. 2.

4. "Orłowska", kurs sanitarny PCK (przed 1939), pielęgniarka dyplomowana, studentka po 3 latach medycyny. Praktyka szpitalna: ambulatorium i chirurgia.

Odnaczenia: Krzyż Walecznych - Rada Państwa 28.08.1959 Nr. leg. D-65526;

Wpłynęło dnia 6 X
Ldz. 3310 WSK 2001

2/15

Medal za Warszawę 1939-1945 Rada Państwa 11.03.1959 Nr.leg. D-3554;
Krzyż Armii Krajowej ,Komisja Krzyża,Londyn, 3.08.1969 Nr.5858;
Medal Zwycięstwa i Wolności 1945, Rada Państwa 21.01.1971 Nr.leg.25-70-
225;
Odznaka Grunwaldu , Macz D-ca WP. 3.05.1971

5. Nie dotyczy

6. Tajny Wydział Lekarski Uniwersytetu Warszawskiego 1941-1944 -
studentka.

Udział jako słuchaczka w kółkach samokształceniowych historii Polski
i Słowiańszczyzny, prowadzonych przez Włodzimierza Pietrzaka,
Włodzimierza Neuhoff-Ley'a (Moskowski) i Andrzeja Roszkowskiego (1940-
1942), później kierując podobnym samokształceniem w grupach młodzieży
szkolnej..

7. Jak wyżej

IV. Okrtes powojenny

Natychmiast po wyzwoleniu Krakowa i uruchomieniu Uniwersytetu
Jagiellońskiego usiłowała wznowić przerwane Powstaniem studia na
Wydziale Medycyny . Gdy po krótkim pobycie w Krakowie wróciła do
dzieci, te jej nie poznały. Pod tym wrażeniem zrezygnowała ze studiów.
Ewentualne stypendium pozwalało na skromne utrzymanie studentki, lecz
nie na pokrycie kosztów mieszkania i utrzymania⁴raz z dziećmi w
Krakowie. W lecie 1945, aby poprawić warunki bytowe, przeniósła się,
dzięki pomocy rodziny męża do Łodzi. Tu I.1945 rozpoczęła pracę
zarobkową w Dyrekcji Monopolu Tytoniowego, w Wydziale Socjalnym. W
roku 1946 przeniesiona została do Warszawy. Tu w październiku 1946 r.
została ponownie przyjęta na Wydział Lekarski UW, lecz nie mogła
pogodzić ^{nauki} ~~ca~~ z pracą zarobkową i opieką nad dwojgiem dzieci, zwłaszcza
w trudnych warunkach mieszkaniowych, które zmusiły do przeniesienia
się do Międzylesia pod Warszawę.

W październiku 1947 r. transportem sanitarnym z Wielkiej Brytanii
wrócił jej mąż , ppor.Maciej Józef Kwiatkowski, z zaledwie zaleconą
gruźlicą, wymagający dalszego leczenia. Chłopcy-bliźniacy kończyli
wkrótce 3 lata. W grudniu cała rodzina przeniósła się do odbudowanego
mieszkania na Żoliborzu (Nickiewiczza 32a m 10). Od 1 maja 1948 r. mąż
rozpoczął pracę jako lektor mikrofonowy w Polskim Radiu. Materiałna

Wpłynęło dnia 8 X
Licz. 3310 WSK 2001

1/1/6

sytuacja rodzinna poprawiła się i Wanda Kwiatkowska "Orłowska" postanowiła wrócić do służby zdrowia, którą zawsze uważała za swe powołanie.

W II.1949 r. rozpoczęła pracę w charakterze pielęgniarki w Centralnym Ośrodku Higieniczno-Wychowawczym RTPD w VSM na Żoliborzu, którym kierował znakomity lekarz-pediatra dr Aleksander Landy. Pracowała tu do II.1951, kiedy przerwała pracę zawodową w związku z urodzeniem trzeciego dziecka oraz aby zapewnić należytą opiekę trzem synom. Była to decyzja świadoma, przedkładająca względy wychowawcze i dobro rodziny ponad trudności materialne. Do pracy zawodowej, w służbie zdrowia wróciła, gdy najmłodszy syn poszedł do szkoły. W październiku 1958 rozpoczęła pracę jako pielęgniarka szkolnej służby zdrowia w eksperymentalnym Przedszkolu Nr.120 (Wydział Zdrowia, DRN Warszawa-Stare Miasto), które było bazą pracy naukowej, prowadzonej pod kierunkiem dr.Aleksandra Landy. Ponieważ od września 1959 r. bazą kontynuowanej pracy naukowej stało się przedszkole Nr. 131 na Żoliborzu - Wanda Kwiatkowska uzyskała służbowe przeniesienie (do Wydziału Zdrowia, DRN Warszawa-Żoliborz). Od września 1962 do 31 sierpnia 1963 r. musiała zrezygnować z pracy ze względu na zły stan zdrowia (musiała się poddać operacji), a następnie ze względu na sytuację rodzinną (pogorszenie w stanie zdrowia męża, choroba i operacja jednego z synów). Od września 1963 wróciła do pracy w charakterze pielęgniarki szkolnej w Przychodni Obwodowej Nr. 2 przy ul.Szajnochy 8, której podlegała Higiena Szkolna. Ponieważ w szkołach, w których pracowała były prowadzone badania naukowe Kliniki Propedeutyki Pediatrii Akademii Medycznej w Warszawie - została zatrudniona na pół etatu także w Akademii. Tak pracowała z dużym zadowoleniem w szkolnej służbie zdrowia Żoliborza - w szkole podstawowej Nr. 64 i Liceum Ogólnokształcącym Nr. 41 im. Joachima Lelewela w składzie zespołu badawczego Kliniki Propedeutyki Pediatrii Akademii Medycznej, kierowanymi przez dr.Andrzeja Jaczewskiego, aż do zapadnięcia na chorobę nowotworową jesienią 1970 roku. Zmarła dzielnie borykając się z bólem w Szpitalu Bielańskim 23 października 1971, w wieku lat 50.

Swoją wiedzą, postawą i umiejętnością postępowania zyskała uznanie i szacunek przełożonych i kolegów, a także zaufanie i przyjaźń młodzieży, z którą potrafiła nawiązać serdeczny kontakt. Była uosobieniem

Wpłynęło dnia 8 X
Licz. 3310 WSK 2001

II/1/7

humanistycznego stylu pracy i wzorem pracownika oddanego sprawie dzieci i młodzieży. Jak słusznie napisano w nekrologu: "Jej życie było służbą".

V. Dokumentacja

1. Dokumenty osobiste: metryka urodzenia, odpis matury, zaświadczenie ukończenia Warszawskiej Szkoły Pielęgniarstwa, zaświadczenia ze studiów na Tajnym Uniwersytecie Warszawskim, świadectwo ślubu, zaświadczenie ZBoWiD., legitymacje odznaczeń, dokumentacja pracy powojennej, fotografie oraz tekst wspomnienia, odczytany na pogrzebie - w posiadaniu męża - doc.dr hab. Maciej Józef Kwiatkowski, 02-563 Warszawa, ul. Wiśniowa 7 m 2 ,

tel. 45-01-77

2. Uzupełnić dane mogą: Anna Pyżykowska-Czerni (sanitariuszka "Pyzia"), Warszawa, Słowackiego 38/46, tel. 33-08-28

Jakub Okuljar, Warszawa, Siemiradzkiego 3, tel. 33.30-39.

3. Wspomnienie i fotografia: Dr.hab. Andrzej Jaczewski: Pani Wanda. Służba Zdrowia 1972 nr 46 s.5

Nekrologi: Życie Warszawy 1971 nr.255.

*Przekazalam dla Fundacji AK w Tomiszu
Ewa Krasnowolska*
1 X 2000

Wpłynęło dnia 8 X
L.dz. 3310 WSK 2001

- list D.Kr. do Jakuba Okuljar 2 du. 1. VII. 2002. Msp. Ksero, K. 1, s. 1.
- -" -" do M. J. Kriatkowskiego - 1. VII. 2002. Msp. Ksero, K. 1, s. 2.
- -" D.Kr. do A. Pyzykowskiej-Czerwie - 1. VII. 2002. Msp. Ksero, K. 1, s. 3.

MEMORIAŁ
General Marii Wittek

FUNDACJA
Archiwum Pamięci Żeńskich Korpów
ul. Gagarina 2, tel. 05-22-181
87-100 TORUŃ

L.dz. 2692/wh

Kopie

Toruń 1 VII 2002 r.

Pan Jakub Okuljar

ul. _____

01-630 Warszawa

Szanowny Panie,

Dział Wojennej Służby Kobiet naszego Archiwum zajmuje się gromadzeniem i opracowywaniem materiałów dotyczących kobiet-żołnierzy I i II wojny światowej. Za pośrednictwem pani Ewy Krasnowolskiej otrzymaliśmy relację śp. Kwiatkowskiej Marii z d. Tolińskiej, opracowaną przez jej męża dr Macieja Kwiatkowskiego. On to właśnie podał Pana adres i informację, że może Pan dostarczyć dodatkowych wiadomości. W związku z tym zwracam się do Pana z prośbą o przesłanie do nas swoich wspomnień o p. Kwiatkowskiej, które stanowiłyby cenne uzupełnienie jej teczki. Poza tym jeśli posiada Pan informacje o innych kobietach, które w czasie wojny brały udział w konspiracji, ich adresy proszę o przesłanie do nas. Wszelkie nowe materiały wzbogacające zbiory naszego Archiwum są dla nas cennym nabytkiem.

Szanowny Panie przesyłam materiały na temat naszego Archiwum. Załączam pozdrowienia i mam nadzieję, że zechce Pan nam pomóc.

Z wyrazami szacunku

Dorota Kromp
Dorota Kromp

Dokumentalistka Archiwum WSK

Załącznik:

- 1) Schemat relacji WSK.
- 2) Ulotka informacyjna o FAPAK.
- 3) Ulotka informacyjna o Memoriale General Marii Wittek.

MEMORIAL

General Marii Wittek

IV/2

FUNDACJA
Archiwum Podziemia Armii Krajowej
ul. W. Gombory 2, tel. 85-20 151
87-800 TORUŃ

kopie

Toruń 1 VII 2002 r.

L. oł. 2691/02h

Pan dr hab. Maciej Józef Kwiatkowski
ul. 1
02-563 Warszawa

Szanowny Panie Doktorze,

Dział Wojennej Służby Kobiet naszego Archiwum zajmuje się gromadzeniem i opracowywaniem materiałów dotyczących kobiet-żołnierzy I i II wojny światowej. Za pośrednictwem pani Ewy Krasnowolskiej otrzymaliśmy relację Pana śp. Żony Marii Kwiatkowskiej z d. Tolińskiej, niestety bez daty i podpisu, ale z Pana adresem. Na jej podstawie została założonateczka osobowa o numerze inwentarza 2666/WSK. W związku z tym zwracam się do Pana z prośbą o przesłanie fotografii śp. Żony (z lat 40-tych lub późniejszej), a także wszelkich dokumentów lub ich kserokopii związanych z Jej osobą (np. legitymacje odznaczeń, oświadczenia świadków, metrykę urodzenia, świadectwo ślubu, itp). Zależy nam na zgromadzeniu w teczce jak największej ilości materiałów tak aby w razie opracowywania biogramu był on dokładny. Materiały u nas zgromadzone są udostępniane jedynie w celach naukowych.

Szanowny Panie, przesyłam materiały na temat naszego Archiwum. Załączam pozdrowienia i mam nadzieję, że zechce Pan nam pomóc.

Z wyrazami szacunku

Dorota Kromp

Dorota Kromp

Dokumentalistka Archiwum WSK

Załącznik:

- 1) Ulotka informacyjna o FAPAK.
- 2) Ulotka informacyjna o Memoriale General Marii Wittek.

MEMORIAŁ

Generał Marii Wittek

FUNDACJA
Archiwum Pamiątek Armii Krajowej
ul. W. Garbary 2, tel. 85-22-185
87-100 TORUŃ

Toruń 1 VII 2002 r.

L. dz. 2690/cda

kopie

Pani Anna Pyzykowska-Czerni
ul.
01-634 Warszawa

Szanowna Pani,

Dział Wojennej Służby Kobiet naszego Archiwum zajmuje się gromadzeniem i opracowywaniem materiałów dotyczących kobiet-żołnierzy I i II wojny światowej. Za pośrednictwem pani Ewy Krasnowolskiej otrzymaliśmy relację śp. Kwiatkowskiej Marii z d. Tolińskiej, opracowaną przez jej męża dr Macieja Kwiatkowskiego. On to właśnie podał Pani adres i informację, że razem służyłyście Panie w Powstaniu Warszawski. W związku z tym zwracam się do Pani z prośbą o spisanie wspomnień związanych z p. Kwiatkowską, które stanowiłyby cenne uzupełnienie jejteczki. Czy nie zechciałyby Pani także opracować własnej relacji z przebiegu służby wojennej na podstawie załączonego schematu? Do relacji proszę dołączyć zdjęcie i wszelkie dokumenty lub ich kserokopie związane z Pani osobą (np. oświadczenia świadków, legitymacje, metryka urodzenia, świadectwo ślubu, świadectwa pracy itp.). Staramy się zgromadzić w teczce relatora jak najwięcej dokumentów, potrzebnych np. przy opracowywaniu biogramu. Materiały u nas zgromadzone są udostępniane jedynie w celach naukowych.

Szanowna Pani, przesyłam materiały na temat naszego Archiwum. Załączam pozdrowienia i mam nadzieję, że zechce Pani nam pomóc.

Z wyrazami szacunku

Dorota Kromp

Dorota Kromp

Dokumentalistka Archiwum WSK

Załącznik:

- 1) Schemat relacji WSK.
- 2) Ulotka informacyjna o FAPAK.
- 3) Ulotka informacyjna o Memoriale Generał Marii Wittek.

J. 2 666 / WSK

AK Warszawa

++

KWIATKOWSKA Maria Wanda

z d. Tolinska

v. Wypisy ze źródeł - nazwiskowe karty informacyjne: 1.

i

J. 2666/WSK

AK
W-4a

++

KWIATKOWSKA Maria Wanda

z d. Jolińska

1939

20. Releacja

1945

B. Rojeli 2015

KWIATKOWSKA Wanda Marie

